

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádasy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszó-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek fő

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér). Köszl János (fő-tér). Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Kossuth Lajos a sirban.

A végbucsu utolsó szavai elhangzottak . . . a koporsót leeresztették a vérrel megszentelt anyaföldbe . . . Kossuth Lajos a sirban nyugszik. Az Isten adta, az Isten elvette! Legyen áldott szent neve. Ott alussza örök álmát abban a földben, a melyet viszontlátni annyiszor vágyódott, de a melynek viszontlátását megtagadta önmagától.

Ilyen temetést még nem látott a világ, mint a minő a Kossuth Lajosé volt. Ott állott a sir körül az egész nemzet sirva, zokogva. Elvesztettük Atyánkat s veszteségünk nagysága megmérhetetlen.

Nincs többé élő tiltakozás a 67-iki gyászos kiegyezés ellen, de azért az a sir ott a Batthyány és Deák-mauzoleumok közt örök tiltakozás marad hazánk függetlenségének könnyelmű eljátszása ellen. Oda zárandokolnak majd az ország minden részéből az unokák, a késő nemzedékek, míg csak egyetlen magyar él e földön itt, hogy az édes haza végtelen szeretetét sohase feledjék el s ha a szükség úgy hozza magával, örömmel áldozzák életüket s vérüket a hazáért, mint a dicső 48-iki elődök.

Ha van fájdalom a földön, — pedig van, — azt csak mi érezzük; ha vannak, kiknek vigasztalásra égető szükségük van, úgy azok mi vagyunk.

A legnagyobb szabadsághős, a század csodája, nemzetünk büszkesége a sirban!

Eltemették, átadták az anyaföldnek a képzelhető legnagyobb halotti ünnepséggel.

És lehetetlen, hogy sirva ne gondoljunk minden képzelmet felülmúló tragikus életére éppen most, midőn veszteségünk nagyságát érzi kevés kivétellel szegény, gazdag, ifju, öreg, asszony, leány. Elhagyatva, magányosan élt az emberi nagyság elérhető magaslatán. Ősz fűrtök övezték dicső homlokát. Teste görnyedt 92 szenvedésekkel teljes esztendőnek nehéz sulya alatt. Aggkorát nem vigasztalta az általa fölszabadított magyar nép környező szeretete. Idegenben élt, száműzetésben, messze tőlünk. Arca redőit nem simogatták gyöngéd, vidám unokák. Fiai vívták a létföntartás nehéz harcát és megtagadták maguktól a család édes örömeit, nem akarván szaporítani a hontalan magyarok számát. Bárhova tekintett, mindenütt a multat látta. Seholy sem nyílt szemei előtt egy szebb jövőnek virányos reménye. Oda volt minden. Egyebe sem maradt, csak emlékei.

És a mi áldásnak látszott, az is végzetes sulylyal nehezedett sorsára.

Lángszelleme halványíthatlan fényoszlopokban égett, rémesen megvilágítva előtte multat, jelent és jövőt. Próféta korához és küldetéséhez megadta a csodát művelő természet a látnoki erőt.

Nagy emberek az emberiségnek, a nemzetüknek tett nagy szolgálatokat megváltják saját boldogságukon. A látnoki erőt sohasem tekintették az istenek áldásának; Kossuth Lajos szívét is tépte az a látomány, mely népe jövőjéről látnoki szemei előtt feltárult.

A miért ő harcolt, a miért ő szenvedett, a miért ő hontalan lett: azt könnyelműen oda dobta az élő nemzedék muló, apró előnyökért.

Kossuth lelkét örök dicsőséggel koszorúzták tettekre ragadták: az eszmék. A modern kor semmire sem becsüli az eszméket, lábball tapossa az élet nemesebb tartalmát és ujjongva tánczolja körül a modern arany borjút: az érdeket.

Kossuth hadat izent a gázságnak, a hazugságnak és az árulásnak. Legyőzetett! Hisz a költő szerint is: e földön a nemesnek ez a végzete. A népszabadság, a nemzet nagysága, a magyar állami függetlenség voltak eszményei s azok maradtak is. A jelenkor beírta a közösügekkel, a kvótával, az udvaroncossággal és az érte járó jutalmakkal.

Kossuth jelszava volt: törvény, jog és igazság; a jelenkoré: az alku és a vásár.

Igy hálálta meg az élő nemzedék Kossuth Lajosnak egy hosszú élet vívódásait, szenvedéseit és munkáját.

Kétséget sem szenved, hogy a magyar nemzet szíve mélyéből érezte ősz vezérének igazát. A magyar nép bálványozta mindig, a mint bálványozta akkor, a midőn példátlan hatalmu szavára fegyvert ragadott jogtiprás, árulás és esküszegés ellen.

De mit tehetett ez a szegény magyar nép, mikor azok, a kik fölötté hatalmasok, elnémitették még a lelkiismeretét is. Mit tehetett a magyar, mikor a nemzet önrendelkezési joga eszközül használtatik elnyomatására, idegen, vagy udvari érdekek és hű dicsvágyak kielégítésére.

Kossuth Lajos sohasem mulasztotta el figyelmeztetni nemzetét a fenyegető veszélyre. Szava olyan erőteljes, ékes és meggyőző volt, mint ifju korában. Leveleiben egyesült a tudomány, a ragyogó irány fénye a tapasztalatok gazdagságával és próféta ihlettséggel.

Ő a régi maradt. Ő mindig oly elérhetlen nagy volt, mint hajdanta; de mi, mi nagyon eltörpültünk, mi független magyar hazafiakból özszezsugorodtunk osztrák-magyar játékbábokká. Mi, kik leróhatlan hálával tartozunk a Gondviselésnek, a miért egy Kossuth Lajos nekünk született, míg élt, hallottuk szózatát, de nem követjük tanácsát; süket füleknek beszélt ő; és akik hallhatták volna szavát, jól bedugták a fülüket, hogy szava ne hathasson szívékhöz, lelkükhöz.

És most temetésén ott volt a nemzet a fájdalomnak oly nagy kifejezésével, a mely példa nélkül áll. De bármily nagy a fájdalom, — mert az, — vajjon ki lett-e egyenlítő azzal az, amit életében tenni elmulasztottunk?!

Temetésétől távol maradt a közösügyes, osztrákba oltott hazafiság embereinek jelentékeny része, élén a magyarnak csufolt kormánynyal. Ugyan hogy is kompromittálták volna magukat 13 próbás lojalitásukban a „forradalmár“ temetésén való megjelenéssel? Hisz nem vagyunk mi Olaszországban, Svájcban, vagy Franciaországban.

Nem tesz semmit. Kossuth földi alakja bár az enyészetnek átadatott, de elvei örökké fognak élni. A függetlenségi eszme hiveinek csoportja nem veszi bátorságát. Szüntelenül visszhangoztatja Kossuth szavait, szüntelenül emlékezteti a nemzetet arra, hogy önállóság nélkül nincs szabadság, függetlenség nélkül nincs fennmaradás. A magyar nép nem mond le soha a függetlenség reményéről. Kossuth lesz dicső példányképünk és küzdelmi erőnknek kiapadhatlan forrása. És ő ott fent az Isten csillagtrónja előtt könyörögni fog, mint életében tette, hogy hallgassa meg árván maradt népe buzgó kérését.

Lefutott a legfényesebb csillag az ég boltozatáról, sötétség maradt utána.

Nyugodjál békében nagy halott!

Kossuth Lajos temetése.

A ravatalnál.

Pálmák és déli növények közt lobogtak a nehéz viaszgyertyák Kossuth Lajos koporsójánál a nemzeti muzeum csarnokában. Kivont kardos, gyászruhás fiatal emberek őrizték a ravatalt és öreg, meggörnyedt honvédek hajtották le fáradtan ősz fejüket a hazatért kormányó lábaihoz. A lépcsőkön némán és meghatottan szakadatlanul törekedett fel a sokaság, mely kalaplevéve megállt egy percze a kormányzó koporsója előtt, bucsuszavakat rebegett felé, meghajtotta fejét, egy-egy babérlevelet tépett imádságos könyvébe a koszorukról, aztán ismét tova vonult, leereszkedve a lépcsőkön. A hallgatag menetben összegyűlve haladtak gazdagok és szegények, uri hölgyek és paraszt asszonyok. A ravatalos csarnok kapujában álló rendezők, a mint megfigyelték, percenként százan-száz huszan mentek el a koporsó előtt. A vidéki küldöttségek egymás után érkeztek folytonosan. Lehetetlen azokat elsorolni, annyi volt. Szombaton a reggeli órákban igen megható jelenet játszódott le a muzeum előtt. Egy csapat honvéd-huszártiszt lovagolt el az uton. Az üldi-utról jöttek s a Károly-kört felé tartottak. Elöl ment egy őrnagy, utána századosok, főhadnagyok, hadnagyok, mind összevéve valami harminczan. A mint a csarnok kapuja elé értek, valamennyien jobbra néztek s katonásan tisztelegtek a ravatalon fekvő Kossuthnak.

A Kossuth-család tagjai két izben voltak a ravatalnál szombaton. Elsőbben a délelőtti temetésről jövet, másodizben délután 5 órakor.

A koszorukat özönével hozták. A kocsik, megakva koszorúval, hosszú vonalban álltak a muzeum előtt s folyton jöttek új meg új küldöttségek friss virággal, friss babérral.

A koporsó felbontása.

Szombaton délután 5 órakor hirtelen elzárták a muzeum előcsarnokának kapuit, s a nagy halott hivatalos agnoszkálását végezték a ravatal mellett.

A szomorú aktusra megjelentek a Kossuth-testvérek, a hatóság küldöttei és több bizalmi férfiak. Márkus József polgármester rendelkezelt lecsavarták a srófokat a sárga tölgyfa-koporsóról, felnyitották a fedelet, a mely alatt volt a vékony, üvegfedeles ólomkoporsó. Ünnepeyes komolysággal konstátálták valamennyien, hogy az örökös álmait nyugvó halott ebben a koporsóban: Kossuth Lajos. Az arcz alig változott, csak kissé megnyult, a száj nyitva volt. A hibátlan fogsor látszott, az áll azonban egészen leesett. A szomorú aktus alatt a gyászoló fiúk elfordultak, hogy édes apjuknak megváltozott arczát ne lássák. A hivatalos eljárás alig tartott pár perczig. Azután a jelenlevők P u l s z k y, a muzeum igazgatójának hivatalos szobájába vonultak, a hol az eljárásra vonatkozó jegyzőkönyvet megszerkesztették.

A temetés.

Már reggel 6 órakor nem lehetett mozogni Budapest utcáin. Sűrű tömegekben hullámozott a közönség s elfojtott szavai úgy hangzottak fel, mint a távoli tenger hullámainak méla mormolása. Az utcákon a polgárőrség és tüzoltóság vont kordont, a melyen belül csak külön igazolvánnyal lehetett megjelenni. Kilencz óra után megérkezett a gyönyörű, ezüsttel gazdagon díszített fekete bársony drapériás, barokk-stilű halottas kocsis, mely elé nyolcz ezüstszerszamos, csótáros, fekete ló volt fogva. Lassanként megérkeztek a küldöttségek. Tíz óra előtt öt percczel érkezett meg Márkus polgármester vezetésével a Kossuth-család. Csupán Ruttkayné nem jött el. Az öreg matrónát kifárasztotta az elmúlt napok izgalma s betegesen feküdt lakásán.

Mindjárt ezután megkezdődött a gyászszertartás. A budai dalárda által énekelt Hymnust az óriási néptömeg kalaplevéve hallgatta meg. Bent a ravatal fölött az ősz S á r k á n y Sámuel evang. püspök tartotta meg gyászbeszédét, mely után J ó k a i Mór mondotta el halk, reszkető hangon gyönyörű beszédét, mely méltó volt a nagy halotthoz s a jelenlevő

hölgyek halkán zokogtak. Azután Gerlóczy Kápolgármester beszélt a főváros nevében, mely büszkén és mégis fájdalommal nevezi magának a drága halottat. Szavai után fölzendült odakünn a Szózat a nép ismét kalaplevéve hallgatta végig a remekül előadott gyönyörű dalt. Ezután levették a koporsót a ravatalról és levitték a nyolcz fogatu gyászkoszra. 18 fogat vitte a 4000-et meghaladó koszorukat. — A koporsó után haladtak a család tagjai, a képviselőház és főváros képviselője, Monok és Tállya községek küldöttsége és 600 ezer ember, kiknek ajkain gyászdalként zugott az ének: „Hazádnak rendületlenül! A ki hozzáférhetett, megcsókolta a koporsót s mikor a menet megindult, sirva intettek kalapjaikkal egy utolsó Isten hozzád-ot. Az országgy. képviselők után haladt Fiume és a bpesti keresk. kamara képviselői s a pécsi ügyvédi kamara 12 tagu küldöttsége Erreth János elnök vezetése alatt. A pécsi ügyv. kamara küldöttsége a következő tagokból állt: Erreth János elnök (dizsmagyarban), Pleininger Ferencz titkár, Szautter Gusztáv, Szuly János, Németh József, Egry Béla dr. (dizsmagyarban) ugyis mint a pécsi atletikai klubb elnöke, Toldy Béla dr., Krasznay Miklós dr., Krasznay Jenő dr., Szekrényessy Ferencz dr., Nick Alajos dr. pécsi ügyvédek, Tarnai Károly dr. mohácsi ügyvéd és Németh Arthur dr. ügyvédjelölt. Az ügyvédi kamara küldöttségéhez csatlakozott Pécsvárosa küldöttségéből Dobszay István közgyám és Nagy Gadó József. A menet a Károly-körut, váci uton haladt impozáns komolysággal az Andrássy-utra. Az Erzsébet körut végén hozzácsatlakozott a menethez a magyar függetlenségi nők 1500 tagu küldöttsége, kik nagy fekete zászlóval mentek elől. A temető kapujához a kerepesi uton át jóval kettő után érkeztek.

A temetőbe csak igen kis számu közönség halotthatott be. A koporsót mindössze az 1848-ki honvédek, köztök Kammerer Ferencz és Blauhorn Antal urak, az országgyűlési képviselők, a főváros küldöttsége, az egyetemi ifjak dizsorsége s a pécsi ügyvédi kamara küldöttsége kísérték a sirhoz.

Csak nagynehezen tudták a halottas kocsiról levett koporsót, az egymás hátán szorongó tömeget keresztül behozni a felnyitott kriptáig. — Itt Horváth lelkész mondott igen szép imát a sirbatétel előtt. Majd Péchy Tamás beszélt a 48/49-iki honvédek nevében. Justh Gyula a függetlenségi és 48-as párt nevében bucsuzott el a nagy halottól. Bottlik pedig az ifjuság nevében. Végül Herman Ottó beszélt. A dalárda Egressy gyászdalát énekelte s a koporsót leeresztették.

A temetőben a lengyel köldöttség tövis koronát palma és rózsaforgóval hozott a sirhoz.

Ezután átadták nemzetünk nagy halottját annak az édes hazai anyaföldnek, mely után életében már oly régtől fogva vágyódott s mely a mai naptól fogva bucsujáró helye lesz a magyar népnek, hogy itt merithessen magának erőt és kitartást a megdicsőült nagy hazafi eszméi kivívása iránti küzdelemhez.

Kossuth Lajosné és Kossuth Vilma temetése.

A hű hitvest és szerető leányt, kik a nagy számüzöttnek kinzó hontalanságában drága kincsei, vigasztaló, őrző angyalai voltak, márczius 31-én, szombaton, temették el másodsor. Először eltemették őket a számkivetésben, idegen földön, messze az édes hazától, mely rabigában görnyedt, másodsor pedig eltemették őket az édes hazaszentelt földjébe, melyet távozásuk után többé sohasem láthattak. Elhozták haza őket is, hogy együtt pihenjenek Vele, kit életükben oly nagyon szerettek, kinek nagy szívében az elvesztésük okozta mély sebre nem termett gyógyír e földön. Most már együtt alusszák az örök álmot mind a hárman: apa, anya és leány. A legnagyobb magyarnak kívánsága teljesült.

Kossuth Lajosné és Kossuth Vilma temeteit szombaton délelőtt tették le örök nyugalomra nagyszerű gyászpompával. Koporsóikat a terézvárosi templomban d. e. 10 óraker szentelték be. A ravatal a főoltár előtt 64 nagy viaszgyertyától környezve volt fölállítva. Jobbról Kossuthné, balról Kossuth Vilma koporsója feküdt a ravatalon, elborítva a koszoruk óriási tömegétől, melylyel a hazafias kegyelet áldozott a Kossuth-család drága halottainak. Mind a két koporsó egyforma volt. Színük ugyanaz, mint a nemzet nagy halottjé: sárgás-barnára festett tölgyfa, erős rézkapcsokkal s egy egyszerű fekete kereszttel. Felírásuk csak két-két betű: **K. T. és K. V.**

A gyászszertartás fél tíz óraker csöndes misével kezdődött, melyet a halottak lelki üdvéért Zelliger Vilmos dr. segédlelkész mondott a főoltárnál. A ravatalt Stieber Vincze apát-plébános szentelte be fényes papi segédlettel.

Féltizenegykor ért véget a gyászszertartás. A közönség Beethoven gyászdinulója mellett vonult ki a templomból. Kossuthné koszorúkkal beborított

koporsóját négy pompás fekete ló által vont díszes halottas kocsira helyezték. Néhány percczel később kihozták Kossuth Vilma koporsóját is s rátették a négy fehér ló által vont kékszinű, ezüstös díszítésű halottas kocsira.

Közvetlenül a Kossuth Vilma koporsója után jöttek ki a templomból Ruttkayné a Kossuth Ferencz karján és Ambrozovicsné a Kossuth Lajos Tódor karján, utánok a mély gyászba borult család többi tagjai, aztán képviselők, küldöttségek s nagyszámu előkelő közönség. Ruttkayné, Ambrozovicsné és a Kossuth-fiuk beültek a temetkezési vállalat díszes kocsijába, az utánuk következő nagyszámu kocsiba a család többi tagjai és képviselők ültek.

Megkondult a plébánia-templom mely harangja s a menet megindult. A menetet Törökszentmiklós város küldöttsége nyitotta meg hatalmas fekete lobogóval, utána az abonyi függetlenségi párt küldöttsége következett. Rákospalota községét 3 zászló alatt 40 férfi, 24 fehérruhába öltözött fiatal leány és 100 gyászruhás nő képviselte. Utána a bpesti független és 48-as polgárok és polgárnők impozáns küldöttsége ment. 1500 feketeharűs nő jött el megadni a végtisztességet. Ezekon kívül még számos küldöttség vett részt a gyászmenetben. A küldöttségek után haladt a gyönyörű koszorúkkal dusan megrakott koci. Után a két halottas koci. Utánuk egy végtelen hosszú kocsisor zárta be a temetési menetet. A király-utczáról az Erzsébet köruton keresztül a kerepesi-uton ment a menet a kerepesi-uti temetőbe. Az utczákat két oldalt óriási embertömeg lepte el, mely fődellen fölvel lobogtatta a Kossuth-fiak s Ruttkayné felé kalapját és kendőjét s ők folyton hajlongtak a közönség felé, hogy megköszönjék az őszinte részvétet.

Féltizenkettőkor férték a temetőnek a Batthyány és Deák-mauzoleumok közt elterülő helyére, mert ott tárog a sir, mely Kossuth Lajos, Kossuth Lajosné és Kossuth Vilma fogadja ölébe. Stieber Vincze plébános beszentelte a sirt és a koporsókat, aztán gyönyörű magyar imát mondott. Azután a sirbatétel fájdalmas jelenete következett. Tizenkét ember eresztette le a sirba Kossuthné koporsóját. A nyitott sir felett a magyar nők küldöttségi karában Pauli Mórné olvasott fel egy beszédet, melyben felhívja Kossuth két fiát, hogy maradjanak itthon. Most Kossuth Vilma koporsóját bocsátották le a sirba, mely fölfe fehér ruhába öltöztetett leányok hintettek virágokat. Ez a jelenet oly megható volt, hogy a két Kossuth-fiu, kik eddig visszafojtották könyveiket, zokogni kezdtek. A sir fölfe ráborítottak egy nehéz nagy követ, melyet vasárnap még egyszer eltávolítottak s leeresztették szerettei mellé Kossuth Lajost. Ezzel a gyászszertartás be volt fejezve.

Mélyen tisztelt közönség.

A „PÉCSI FIGYELŐ“ XXII-ik évnek második évnegyede küszöbén ismét bizalommal fordulunk a nagy közönséghez, kérve, hogy azon pártfogást, támogatást és jóakaratot, mely lehetővé tette a lap eddigi fennállását, irányunkban a jövőre is fenntartani sziveskedjék. Mi nem igérünk vásári szatócshoz sem illő reclamczikkekben olyan dolgokat, melyek nem egyebek humbugnál, s a nagyközönség félrevezetésére irányulnak, hanem törekszünk tisztességes munka által bebizonyítani, hogy a lapunkat olvasó közönség pártolására érdemek vagyunk.

Lapunk, mely kezdetben egyszer, majd kétszer s immár háromszor jelenik meg heten kint, megmutatta élet- és fejlődésképeségét, s hogy lépést tart a korral es a közönségnek igényeit iparkodik kielégíteni. S teszi ezt önzetlenül, a függetlenségi eszmék diadalra jutásáért, mely eszmék kell, hogy minden hazafinak keblében helyet foglaljanak.

A „PÉCSI FIGYELŐ“ minden kedden, csütörtökön és szombaton jelenik meg leg alább négy oldalnyi terjedelemben s mint eddig a körülményekhez képest bővebb tartalommal is. Ezen terjedelem mellett felöllel vezércikkei ben minden fontosabb politikai, társadalmi, megyei és városi kérdést s tárgyalja azt minden egyéni befolyástól függetlenül, tárgyilagosan. Kiterjed figyelme az országgyűlési és külföldi eseményekre; tárcza rovatára nagy súlyt fektet s abban csak is jót nyujt; ujdonságrovata változatos és gyors értesülésű, közgazdasági rovatában pedig tárgyalja a bennünket érdeklő fontosabb dolgokat. Törvénykezési rovata pedig magában foglalja a fontosabb s a közönséget is érdeklő végtárgyalásokat. Egyszóval

oly lapot nyujt az előnyösen megváltozott és újra szervezett szerkesztőség az olvasó közönségnek, mely igényeit mindenkép kielégíti.

S mindemellert a „PÉCSI FIGYELŐ“, mely sohasem volt kapzsi nyereszkedésre alapítva, az ország legolcsóbb heti lapja, mert

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

egész évre 6 frt,
fél évre 3 frt,
negyed évre 1 frt 50 kr,
1 óra — frt 50 kr.

Egyes példány 5 kr.

Videki előfizetések legegyszerűbben postatalványon küldhetők be.

Együttal hátralekosainkat is ismételve kérjük, miszerint szakítsanak hagyományos szokásaikkal s az előfizetéseket **ne utólag** teljesítsék.

A nagyközönség pártolását ismételve kérjük s maradunk

honfuii tisztelettel
A „PÉCSI FIGYELŐ“
(Pécsi Hirlap)
kiadóhivatala.

Hirek.

— (Gyászistentisztelet Kossuthért.)

Megható volt az a gyászistentisztelet, melyet a pécsi ev. ref. egyház tartott vasárnapon, a temetés napján Kossuth Lajosért. A tornacsarnok, hol az istentiszteletet tartották, szépen volt díszítve növényzettel, a háttér és az oszlopzat gyászleppel volt bevonva; Kossuth arc képe pedig gyászfátyollal volt beborítva. A tágas helyiség zsufolásig megtelt közönséggel, mely eljött, hogy lerója a kegyelet adóját. A városi hatóság testületileg megjelent Zavaros Péter h. polgármester vezetése alatt. A gyászistentisztelet tíz óraker kezdődött. A Pécsi Dalárda a Pécsi polgári Daloskörrel együtt szépen énekelte a Szózatot. Talán sohasem volt oly megindító ez az ének, mint épen most a temetés napján. Az ének befejeztével Pap Zsigmond lelkész imát moodott, s azután egy remek beszédben, melyről a jelen voltak a legnagyobb elismerés hangján nyilatkoztak mindenfelé, dicsőítette Kossuthot. A szép beszédből közöljük a következő részletet: Kossuth a felvilágosodás törhetetlen lelkü prófétája a legfáradhatatlanabb volt azok közül, kik a nemzet jogaiért küzdöttek. Azon küzdelem az áldozatok kora volt; de a szabadság fája a vészben csak annál erősebben nőtt. Az anya gyermekeit, a menyasszony vőlegényét áldozta hazájának és a szabadságnak, melynek fundamentumát ezernyi holttestek képezték. A fennmaradt nemzedék megőrizte e hazát oly időkben, midőn ezt bűn volt szeretni. Kossuth mint a nemzet jövő nagyságának prófétája idegen földön ébresztett rokonszenvet nemzetünk iránt, s míg éjjeli és nappali lázas munkában fáradozott: itthon a költészet és a nemzet szeretete hangoztatta nagy nevét. Azon ritka nagy lelkek közé tartozott, kik nem tudnak lemondani eszményükről. Ez megteremté csalódásait, de vigasztaló volt reá nézve hazájának bármilyen kis emelkedése, előmenetele is, ezt tollal hirdeté és előmozdította utolsó lehetelégig. Szomorú találkozás ez, mikor újra megpihen azon hazának földjén, melyért életét áldozá. Hála és köny méltán megilleti. Azonban amely nemzet ilyen eszmékhez ragaszkodik, az ne mondjon le a szebb jövő reményéről. A mely nemzetet Isten megakart tartani, annak ad nagy fiakat, a melyiket el akar vesztetni, annak szívet úgy megkeményíti, hogy ne hallgasson nagyjaira, de ne is halljon mást a végtélet trombitájánál, mely szomorú végét hirdeti. De te nemzetem meghallottad prófétáid szavát, akartad és tudtad követni őket nehéz utjukon. Legyen a szebb jövő reménye számlálhatatlan könnyeidért vigasztaló enyhülés. — Ezután a Hymnust énekelte el a Pécsi Dalárda és a Pécsi polgári Daloskör. Ezzel az ünnepély véget ért.

— (A pécsi népiskolák gyászünnepélye.) Tegnap — hétfőn — délelőtt a pécsi népiskolákban lélek emelő módon tartották meg a gyászünnepélyeket Kossuth Lajosért. Az emelvények fekete posztóval voltak bevonva s a közepén voltak elhelyezve a gyászfátyollal bevont Kossuth-képek. A fiúk és leánykák, kik szép és értelmes szavalaikkal emelték az ünnepélyességet, fátyollal bevont kokárdákat és gyászszalagokat viseltek. A program énekekből és szavalatokból állott, melyeket a gyermekesereg figyelemre méltó eredménnyel adott elő. Közbe az osztálytanítók fölolvasták a gyermekek felfogásához mértén kidolgozva Kossuth Lajos életrajzát és működését. Végül az igazgatók buzdították a gyermekeket, hogy vessék jól szíveikbe és tartsák meg emlékükből, hogy ki volt nekünk Kossuth Lajos, hogy a hazaszeretet e lánglelkü apostola lebegjen előttük teljes életükben s legyenek jó és hű polgárai szeretett hazánkaak.

— **(A pécsi koszorú.)** A pécsi ügyvédi kamara koszorúját Erreth János elnök vezetése alatt Pieininger Ferencz titkár, Németh József, Egry Béla dr. ügyvédek és Németh Artur dr. ügyvédjelöltből álló küldöttség azon pillanatban tette le az Arany-szoborra, midőn Kossuth Ferencz és Lajos Tivadar utolsó látogatásukat tették dicső atyjok koporsójánál, és a mikor a holttetem azonossága is a koporsó kinyitása után konstatació lett. Ugyanez alkalommal érte a pécsi jogliceumot azon kitüntetés, hogy e történelmi fontosságú aktus alkalmával a koporsó melletti díszörség közt Angyal Pál pécsi joghallgató is szolgálatot teljesített. A pécsi függetlenségi és 48-as párt koszorúja is az Arany-szoborra lett elhelyezve. Pécs szab. kir. város koszorúja már pénteken lett átadva Majorossy főjegyző által, de helyet így is csak a muzeum lépcsőzetén kaphatott már.

— **(Pécsi küldöttségek Kossuth fiaival.)** A pécsi függetlenségi és 48-as párt, továbbá a pécsi ügyvédi kamara küldöttségeit a Kossuth fivérek a Redout nagy termében fogadták tegnap délután — mint táviratilag értesültünk, — szívélyesen választottak üdvözlő szavaikra. Utánuk d. e. 11 órakor vonult be Budapest hölgyeinek ezereit meghaladó mély gyászba öltözött küldöttsége. Kossuth fiai már kora reggeltől kezdve fogadták a küldöttségeket és sajátkezüleg osztogatták a ravatalra küldött koszorúkból a virágokat és leveleket a küldötteknek.

— **(Kossuth Lajos végrendelete.)** Azzal a lapokban megjelent hírrel szemben, mintha Kossuth Lajosnak végrendelete maradt volna hátra, a legilletékesebb forrásból azt az értesítést adták, hogy ez a hír minden alapot nélkülöz. Végrendeletet sem az ennek keresésével Turinban megbízott képviselők, sem a család tagjai nem találtak s egyáltalán végrendelet létezéséről semmit nem tudnak.

— **(Kossuth Ferencz)** leteszi a hűségi esküt a koronának s végkép Magyarországon telepszik meg, távirják Budapestről a londoni Timesnek. Ez, — mondja a tudósító — okvetlenül mély benyomással lesz a közvéleményre. A magyar nép meg fogja érteni ebből, hogy a Habsburg dinasztia törvényessége elleni ellenállás Kossuth Lajossal véget ért, hogy ő volt az utolsó, a ki tiltakozott a Habsburg uralom, mint uzurpáció ellen. A Kossuth Ferencz által tendő eskü egyértelmű lesz az atya által követett téves magatartásáért való elégtétellel. Végleges kibékülés lesz és elvitázhatlan elismerése az 1867 ben felállított régime érvényességének. Kossuth Lajos ellenállása ily módon ő vele együtt sirba száll; csupán lángoló liberáliszmusa éli túl, hogy ébren tartsa a nemzeti érzületet a reformok támogatásában, melyeket a kormány meg akar valósítani.

— **(A siklósi ujonczállítás eredménye.)** Felhivatott összesen 505 hadköteles, besoroztatott 76. póttartalékos lett 14, így tehát 90 vált be katonának.

— **(Siklós örök szegénye.)** Mint a S és V. ben olvassuk, márczius 28 ikán a siklósi városatyák közgyűlésre jöttek össze, hogy a Kossuth temetésénél való részvét módozatai fölött értekezzenek. A tett indítványokra az eredmény az lett, hogy „Kossuth ravatalára sem koszorút nem helyeznek, a temetésre sem küld Siklós küldöttséget, sem a Kossuth-szoborra nem ad semmit.“ A legnagyobb megbotránkozással emlékezünk meg a siklósi községi közgyűlés e szegényletes tetteről. Ennek kellő megbélyegzésére a legerősebb szavak is szelidek. Hát hol van Siklós? Talán Ausztriában? Azok a gyászmagyarkák, kik ezt a határozatot hozták, megérdemlik, hogy az utókor elrettentő példájául neveiket egy fekete könyvbe írják föl, hogy borzadva olvassák majdan, miszerint ez megtörténhetett abban a Siklósban, a mely mindig ellenzéki érzületű volt. Látszik, hogy csak egyszer botlottak meg és választottak mameluk-képviselőt s már is oda súlyedtek, a honnan nincs fölemelkedés. Szegény! ezerszeres szegény!

— **(Halálozás.)** M a n g o l d Ferenczné, szül. Rang Mária f. é. márczius 31 ikén 76 éves korában elhunyt Pécsen. Gyenes János gyüdi körjegyzőt súlyos csapás érte, I z a leánya márczius 30 án Keeskeménen meghalt, hol férjénél volt. Burgsteller Ferencz magánzó f. hó 27 ikén elhunyt Kis-Köszegen. Egedy Sándor 9 éves I r m a leánykája f. hó 1-én elhunyt Görcsönyben. Hoffmann Ágost, a Lippe herceg uradalmi igazgatója f. hó 1-én 85 éves korában elhunyt Pécsen.

— **(Somogyi szintársulata e héten megérkezik.)** Az aréna kapui nemsokára megnyílnak. Somogyi szintársulatával néhány nap múlva városunkban lesz. Az első előadást f. hó 6-ikán szombaton tartják meg. Somogyi Károly színigazgató a következő színházi jelentést bocsátotta ki: Színházi jelentés! Alulírott színigazgató, tisztelettel értesitem Pécs szab. kir. város és vidéke n. é. közönségét, miszerint Szeged szab. kir. város színházához szervezett szintársulatom- és saját zenekarommal f. év április hó 6-án előadásaim sorozatát megkezdem. Művezetőségi személyzet: Somogyi Károly igazgató és főrendező. Follinus Aurél, Peterdi Sándor, Polgár Sándor rendezők. Erdélyi Miklós, Janiky (Berényi) Miklós titkárok. Znojemszky Ferdinánd karnagy. Müller Róbert zenekarigazgató. Bizza Ká-

rolly sugó. Végh István festő. Parányi Adolf ügyelő. Előadó személyzet: Nők: R. Balog Etel, Kalmár Piroska, Szilágyi Berta, Somogyiné N. Julia, Kaposi Józsa, Kállai Lujza, Juhász Ilka, Kézdi Juliska, Lévey Sárika, Bodrogi Dénesné, Ságghyiné Anna, Fodor Ilona, Kükemezey Gizella, P. Kovács Mariska, Szakácsné Teréz, Fürst Hermin, Tóvári Anna, N. Vertán Margit, Udvardy Vilma, B. Szentesi Vilma, Szalay Ilona, Dezséryné Mari, Dercsényi Jolánka. Férfiak: Somogyi Károly, Follinus Aurél, Peterdi Sándor, Szakács Andor, Polgár Sándor, Balla Kálmán, Dezséri Gyula, Bognár János, Kassay Károly, Sz. Nagy Imre, Végh István, Rónai Gyula, Erdélyi Miklós, Janiky (Berényi) M. Znojemszky Nándor, Bizza Károly, Laszló Gyula, Bertalan Gyula, Veres Sándor, Miksay Emil, Fekete Árpád, Kovács Béla, Rákósy Ferencz, Juhász János, Szilágyi Ödön, Parányi Adolf. A zenekar 15 tagból áll. Műszaki személyzet: Horváth József főkellékes 4 segéddel, Zombori Imre főruhatárnok 2 segéddel, Kocsis Bónus fodrász, Bognár Ferencz díszmester, Kerekes István, Deutsch József díszítők, Engelmann Vilmos színházszolga. A műsorba felvett újdonságok: A cziterás új operette. A kis alamuszi új operette. A bubos pacsirta énekes színmű. Rafael tragedia. A boszorkányvár operett újdonság Millökertől. A szép Meluzina tündéres látványosság, teljesen új diszletekkel. A fogadott leány új népszínmű. Az asszony verve jó új népszínmű. A gazdag szegények Jókai énekes színműve. Az ideál, A szülői ház vigjátékok Karczag Vilmostól. Katonán vigjáték Andreaszky Jenőtől Heró és Leander tragedia Grillparzertől. A papa. Berczik Árpádtól. A baba, Széchy Ferencztől stb. I. Bérlethirdetés. Páholybérlet 20 előadásra 56 forint. Tánclásszék 16 forint. Zártszék 12 forint. — Színlapbérlet az egész időnyre 1 frt. Bérlet lehet Dömel Nándorné asszonynál. Pécsen, 1894. április 2-án. Somogyi Károly, a Szeged városi színház igazgatója.

— **(Pécsi ker. betegsegélyző-pénztár kimutatása.)** 1894. márczius 30-án összes bevétel: 2467.24. Kiadás: táppénz 566.43, orvosszerek 218.85, temetkezési költs. 80.—, Irodaszerek 16.30, fizetés és tiszteletdíjak 472.32, tőke törl. kamat és vegyes kiadás 342.65, 1696.55, készpénz 770.69.

— **(Nyolcz forint 30 kr. miatt.)** Kozári János szavai földmivesnek peres ügye volt Gyenis János ugyanottani lokossal s a siklósi kir. járásbíró ság őt 8 frt. 30 kr. erejéig elmarasztalta. Igazságtalanak tartotta az ítéletet és azt mondta a járásbírónak, hogy ő ezt sohasem fizeti meg.

— Dehogy nem, megfizeti ezt maga szépen, — mondta a bíró.

— Már én nem, tekintetes ur, — felelt igaztalan a vesztés és szeméből az elhatározás tüze szikrázott.

Hazament s márczius 28 ikán d. u. 5—6 óra közt bement saját istállójába e szavakkal:

— Még sem fizetem meg! — s a mestergerendára fölakasztotta magát.

Nem is fizette meg.

— **(Hymen.)** P o r g e s Henriettát eljegyezte Pécsen K o n d o r Béla tanár.

— **(A pécsi izr. hitközség tisztviselői)** az elhalasztott tréfás estélyt f. é. ápril 7-ikén a már közölt változatlan műsorral tartják meg a Hattyu nagytermében. A rendező bizottság elhatározta, hogy a tiszta jövedelem egy részét a Pécsen felállítandó Kossuth-szoborra fogja fordítani. A helyi arak ugyanazok, mint megállapították. Jegyek még kaphatók Engel Lajos és Wolf Miksa könyv- és papírkereskedőknél.

— **(A pécsi tüzoltó parancsnokság)** a tűz jelzésére a következő utasítást adta: I. Belváros, II. Siklósi, III. Szigeti, IV. Kálvária, V. Budai külváros, VI-Sátortárol, VII. Városon kívül, vagyis ha a belvárosban üt ki a tűz, akkor egyet kondítanak, ha a siklósi külvárosban támad tűz, kettőt kondítanak s így tovább. E szerint a kondítás után meg lehet tudni, hogy melyik városrészben szállott a tetőre a vőtös kakas.

— **(A kereskedelemügyi m. kir. miniszterium)** megküldte kamaránkhöz az ipari és gyári alkalmazottaknak baleset elleni védelméről és az iparfelügyelőről szóló 1893. XXVIII. t. cz. végrehajtása tárgyában a m. kir. belügyminiszteriummal egyetértőleg megállapított s már a f. évi márczius 27-én hatályba lépett rendeletet. Miről az érdekelteket van szerencsénk azzal értesíteni, hogy az említett rendelet a kamara hivatalában d. e. 8—12 óra közt megtekinthető. Pécs 1894. márczius 27. A keresk. és iparkamara elnöksége.

Tanúgy.

A napokban küldte szét a vallás- és közoktatási miniszter legújabb utasítását az 1893. évi XXVI. törv. czikk végrehajtása tárgyában a törvényhatósági közigazgatási bizottságokhoz, melyből kiemelőndőnek találjuk a tanítókat érdeklő azon részt, mely a 9. §-ban körülírva van. E szerint tanító elhalálása esetén fél év múlva tölthető be az ez által üresedésbe jött állás és ez állások segédtanítói

állásra le nem szállíthatók. Segédtanítóul csak okleveles tanítót vagy tanítóképezdét végzett egyént lehet alkalmazni. O n á l l ó o s z t á l y v e z e t ő t a n i t ó n a k e z e n t u l c s a k r e n d e s t a n i t ó a l k a l m a z h a t ó . Tanítói oklevelet két évi működés után meg nem szerző segédtanítók hatóságilag eltiltandók a tanítástól. A tanító és kántortanító nincs jogosítva arra, hogy segédet fogadjon fel a maga helyettesítésére.

Csarnok.

III. Napoleon császár és Kossuth.

Kossuth 1859 május 5-én éjjel találkozott első ízben III-ik Napoleonnal; s midőn előadta a császárnak, hogy mily feltételek alatt egyezik abba, hogy Magyarország is bevonassék a háboruban való részvételbe, Napoleon azt mondá:

— Én méltánylom az ön indokait, de az európai sulyegyenek a Habsburgház nagy hatalmi állására szüksége van. Okom van hinni, hogy Anglia még képes volna interveniálni is ellenem — ezt nem reszkírozhatom. Kérem, vegye ön ezt tekintetbe.

Kossuth ekkor magára vállalta, hogy Anglia semlegességének, tökéletes biztosításának kieszközölését magára vállalja.

A császár a beszélgetés további folyamán olyas fajta czélzást tett, hogy egyelőre talán rendezhetnének egy kis felkelési mozgalmat amott a széke-lyeknek.

Ezt Kossuth komolyan és határozottan megtagadta. Én, — mondá, — nemzetem vérével nem fogok könnyelműen játszani.

— Eh bien! mondá Napoleon, — hagyjuk annyiban. Én biztosítom önt, hogy Magyarország kooperációját a háboruban csak egy esetben fogom igénybe venni; ha az ön által kívánt biztosítékokat megadhatom, különben nem. Szándékomban van minden lehetőt megtenni, hogy megadhassam. Tudatni fogom önnel, — végzé szavait, — hol találkozzunk és à revoir en Italie.

Ezzel elváltak.

Másodízben július 3-án találkoztak Milanóban. Kossuth átadta a bizonyítékokat arra nézve, hogy Anglia csakugyan semleges marad az esetre is, ha Magyarország belevonatik a háboruba. S ezután megkérde a császárt, mit határozott Magyarország iránt.

Van még egy akadályom, — mondá Napoleon, — a porosz; attól félek, hogy a magyar ügygyel a németeket provokálom.

Kossuth erre azt kérde, akar-e a császár oly békét elfogadni, mely az olasz kérdést nem oldja meg? mire ő kijelenté, hogy oly békét nem fogad el.

Ezután a beszélgetés folyamán újra kérde Napoleon, hogy el van-e Kossuth határozva, „hogy francia sereg odaküldése nélkül nem hívja fel a nemzetet fegyverforgásra, mire Kossuth kijelenté, hogy erősebben, mint valaha, mert neki az kell, hogy Magyarországon a francia zászló angazszirova legyen. Ezt megtagadván a császár, — ők elváltak.

Cavour és Kossuth.

A villafrancai béke megkötöttet. Kossuth Pietrivel együtt kereste fel Cavourt.

Pietri így kezdé a társalgást: Azt beszélék gróf ur, hogy ön lemondott. Reméllem ez nem igaz. Cavour: Sőt igaz. Lemondtam.

Pietri: Ah ez sajnós, nagyon sajnós. A császár nagyon fogja sajnálni.

Cavour: Mit akar ön?! Politikában az ember gyakran transigál idő és módok felett, néha kénytelen elvek felett is transigálni, de van egy, a mi felett emberséges ember sohasem transigál, s ez a becsület! Az ön császárja engem megbecstelenített. Ezután elmondá, hogy Napoleon megígérte, ha neki adják Nizzát és Savoyát, akkor kiúzi az osztrákok Olaszországból, — ő vette erre rá a királyt, s most félton faképnél hagyja őket, de a kikötött bért elviszi. És még hozzá konfederációba akarja keverni Viktor Emanuel Ausztriával, a többi olasz fejedelmekkel a pápa elnöke alatt.

— Elképzelem magamnak, jegyzé meg Kossuth, — a piemonti királyt abban a „grotesque“ társaságban hetediknek, a hol a pápa elnököl, s jobbján Ausztria foglal helyet, s mellette a négy osztrák satelles. — Ha ezt a positiót Victor Emanuel elfogadja: mediatisálja magát, hogy van, — kiáltá Cavour, — tökéletesen úgy van. Hanem én azt mondom önnek, hogy ez a béke nem lesz béke! Ez a szerződés nem fog végrehajthatni. Egyik kezemet Salandó della Margaritanak nyujtom (a klérikalís párt főnöke), másik kezemet Mazzininak, ha kell! Konspiratorrá leszek! Forradalmárrá leszek! de ez a kibékülés nem fog végrehajthatni. Nem, ezerszer nem! Soha! soha! Eh bien, — mondá kis szünet után, a francziák császárja megyen, — menjen! De én és ön monsieur Kossuth, mi maradunk a magunk után. Nemde? Mi ketten megteesszük, amit a francziák császárja nem mert elvégezni. És istenemre! mi nem állunk meg félton!

Kossuth: Számoljon reám gróf ur!

Garibaldi és Kossuth.

Garibaldi a villafrancai békekötés után pár héttel kilépett a szárd királyi sereg kötelékéből s a toscánai hadsereg parancsnokságát vette át. Majd nemsokára Viktor Emanuel kérésére teljesen visszavonult Caprerára.

E hirre Kossuth hosszabb levelet írt Garibaldinak, melyet így végez:

„Ha a villafrancai végzetmes nap meg nem állít, alig volt volna hat hétre szükségünk, hogy huszonöt ezer ember álljon zászlónk alatt Olaszországban. A kísérlet megtörtént s ténynek mondhatjuk, hogy háboru esetén felbomlást dobhatunk Ausztria haderejébe. Az ut ki van rá egyengetve. Csak alkalom kell. Adja meg a király nekünk ez alkalmat. Mi győzelmének biztosítását adandjuk érte: megszabadítjuk hazánkat, s Magyarország függetlenségében benn fekszik annak biztonsága, hogy a német soha többé nem jön át az Alpeseken. Ha nem: nem — — —

Mi érdektestvérek vagyunk. S a király és ön tábornok és Olaszország számíthatnak reánk.

Hanem szükséges, hogy viszonyban maradjunk, máskülönbben nem tudjuk magunkat tájékozni.

Egyébiránt, ha önnek itt Angliában valamiben hasznára lehetek, kérem rendelkezék velem.“

Kossuth.

Garibaldi erre a következő levélben válaszolt:

„Nagyon kedves barátom! — — — olvastam levelét, s hasznomra fordítom minden bizonytal. Ön eszméje a papokat illetőleg, azoknak egyike, melyek jelenleg főképen elfoglalnak. Nem tudom, mi lesz jobb, dogmát változtatni-e vagy eltörölni azt, a mely minket most lealacsonyít — a nélkül, hogy helyébe mást tennék: de mindenesetre ki kell bontakoznunk a piszokból, melyben az impostorok csöcseléke által tartatunk századok óta.

Ügyünk egy lévén, nagy megelégedésemre szolgál, hogy önnel közvetlen viszonyba léphetek. Időhiány miatt végezniem kell. Kérem: írjon nekem; én is fogok írni hosszabban.

G. Garibaldi.

Gr. Teleki László és Kossuth.

1861. január 2-án a lapok azt a távsürgőnyt hozták, hogy „az osztrák császár gr. Teleki Lászlót fogadta s tudtára adta, hogy neki tökéletesen megkegyelmez azon föltétel alatt, hogy ezentul magát, mint hű alattvaló fogja viselni. A gróf ezt megigérte és szabadon hagyta el a palotát.

Erre hirre Kossuth a következőket jegyzi fel: Teleki László az osztrák háznak hű alattvalója!! — az a Teleki László, aki 1849-ben a függet-

lenné nyilatkozott Magyarországnak Francia és Angolországban diplomatai képviselője volt! — az a Teleki, kit azért, mert ezt a hivatalos megbízatását színt oly hűen, mint dicsőségesen teljesítette, az osztrák halálra ítéltetett, s kárpót felakasztatott velem együtt, ki magamat e társaságra büszkének éreztem! — az a Teleki, ki mint száműzött, a 49-iki zászlót tizenegy éven át magasan lobogtatta a világ előtt, ki lovagias jellemének egész erélyével osztozott azon meggyőződésében, hogy a magyar nemzet az osztrák császári házat királyának semmi föltétel alatt vissza nem fogadhatja, mert ez annyit tenne, mint az ezredéves Magyarországot az önálló államok sorából kitörölni! — az a Teleki László, a ki az elvhez az alkunak még csak képzeletét is kizáró határozottsággal ragaszkodva, a magyar haza függetlenségének visszaszerzésére irányzott gondjainak, törekvéseimnek legmeghittebb osztályosa volt; kit a francia és olasz uralkodók és kormányok a magyar függetlenségi aspirációk egyik vezér-képviselőjének tekintettek, vele, mint ilyenek alkudoztak, a legszorosabb meghiúsított viszonyba bocsátkoztak, sőt ezen aspirációk valóstítása céljából alakított három tagu M. N. Igazgatóság egyik tagjává maguk jelölték ki!!! — Ez a Teleki László tett volna ígéretet, hogy az osztrák császári háznak hű alattvalója, job bágya lesz?

Nem. ezerszer nem!!! Ez lehetetlenség!! hiszen még csak kevéssel elutazása előtt történt, hogy egy bizonyos (még életben levő) urra nézve a hazában, ki Teleki által minden titkainkba beavatva, otthon a függetlenségi, vagy ha úgy tetszik, forradalmi bizottmány vezértagjai közt kiváló helyet foglalt el, nekem kételyeim támadván, kérdést intéztem Telekihez: vajjon jót merne-e állani a kérdéses ur jellemzilárdsága felül? és erre Teleki novemberi egyik levelében azt válaszolta, hogy: ő azt az urat jó hazafinak ismeri, de politikai szilárdságra s tantoríthatlan forradalmi kitartásra nézve csak maga magáért áll jót!

Ez a Teleki adta volna szavát, hogy az osztrák háznak hű alattvalója legyen? ez lehetetlen.

Művészet, irodalom.

A „Magyar Mese- és Mondavilág“ból, Benedek Elek nagy mesevállalatából megjelent a 4-ik füzet. Ez a füzet még gazdagabb mesékben is, illusztrációkban is, mint az előző füzetek. Nyolcz teljes mesét foglal magában 15 művészi illusztrációval. Benedeknek tudvalevőleg az a célja, hogy az ezereves ünnepre megírja a magyar népmesék és mon-

dák legjavát népies irodalmi nyelven, oly formán, hogy ifjak és öregek egyaránt élvezhessék a nép meseköltését. A mű egyelőre öt nagy kötetre (50 füzet) van tervezve. Egy-egy füzet ára 25 kr. Tíz füzet előfizési ára 2 frt. 50 kr. Megrendelhető a kiadó Athenaeumnál és minden könyvkereskedőnél.

NYILT-TÉR. *)

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok, kik boldogult s felejthetetlen hön szeretett

Homan Károlynak

f. hó 1-én végbement temetésén megjelenésük, koszorúk küldése s egyéb részvételüknek nyilvánítása által mély fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is hálás köszönetünket.

Pécsett, 1894. április hó 2-án.

A gyászoló család.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Gabona-árjegyzék

Pécs szab. kir. városában 1894. évi március hó 31-én tartott hetesárról.

Az árak métermázsánként számítottak.

	őszi	nyári	tr.	tr.
Buzs	tavaszi	—	—	—
	uj	6	60	6
Kétszarva	uj	5	50	5
	ó	—	—	—
Kösz	uj	5	40	5
	ó	—	—	—
Zab	tavaszi	6	70	6
	uj	—	—	—
Répeze	—	—	—	—
Bukkony	—	9	—	8
	—	—	—	—
Kukoricza	uj	4	80	4
	ó	—	—	—
Szén	uj	2	60	2
	ó	—	—	—
Malma	uj	1	50	—

Kinlát: közép (mintegy 250 gabona kecsi volt a iaczon)

Laptulajdonos: NAGY FERENCZ. Felelős szerkesztő: PLEININGER FERENCZ. Szerkesztő: BOGÁTHY MEDÁRD.

Hirdetések:

23275. sz.
tkvi 1893.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szautter Gusztáv ügyvéd végrehajthatónak Méder József és neje Lambert Anna végrehajtászenvedő elleni 270 frt. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbíróház területén levő Ráczpetre község határában fekvő a ráczpetrei 260 sz. tjkvben felvett 244 b hlsz. számú 20. sorsz. házra és udvartérre 400 frt, a 457 sz. tjkvben felvett 752 hlsz. szántóra 121 frt, 1859 hlsz. rétre 200 frt, 2070 hlsz. szántóra 158 frt, 2166 hlsz. szántóra 129 frtra az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1894. April hó 18 napján d. e. 9 órakor Ráczpetre község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, minden egyes birtokost után külön készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál 1893. évi december hó 14. napján.

Bogyay Pongrácz,

kir. tszéki bíró.

Köhögés,

rekedtség és elnyálkásodásnál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egger dijjutalmazott

biztos hatású

Mell-Pastilláit.

Kaphatók 25, 50 kros és 1 frtos eredet dobozokban a monarchia valamennyi gyógyszerüzében.

Pécsett: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zeigra László és az irt. tend gyógyszerüzében. Mohácsán: Luiszer Viktor és Szendrői Jenő gyógyszerüzében. Siklóson: Szent-györgyi Mór és Petrasch S. gyógyszerüzében. Pécsváradon: Dvorszky Béla gyógyszerüzében. Czingelly örök. és Dermár Pál gyógyszerüzében. Sásdon: Madák Gy. Sándor gyógyszerüzében. Szt.-Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszerüzében. Szigetváron: Salamon Gyula és Visey Sándor gyógyszerüzében. Bonyhádon: Eibach Odén gyógyszerüzében.

valamint az

Egger A fia cég

gyógyszereit különlegességi gyárában Bécs - Nussdorfi.

Könyvnyomda-helyiségváltoztatás

A

Taizs Mihály-féle

könyvnyomda

Majláth tér 5. számú házból a

Széchenyi-tér 14-ik

szám alatt lévő

királyi ítélő-tábla épületében

lévő bolthelyiségbe helyeztetik át.